

LA ESQUELLA

DE LA MORALXA

PERIODICH SATIRICH, HUMORÍSTICH, IL-LUSTRAT Y LITERARI.
DONARÁ AL MENOS UNS ESQUELLOTS CADA SENMANA.

2 CUARTOS CADA NÚMERO PER TOT ESPANYA

y 10 centaus paper en 1ª illa de Cuba.

NUMEROS ATRASSATS 4 CUARTOS.

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ

LLIBRERIA ESPANYOLA, RAMBLA DEL MITJ, 20
B. RECHOLNA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ

Fora de Barcelona, cada trimestre: Espanya 8 reis.
Cuba y Puerto-Rico, 16.—Estranger, 18

CRÒNICA RELIGIOSA.

Ab tanta professió com hi ha hagut aquests dies, francament, estich edificat; més edificat que una casa del Ensanche.

Per aquest motiu suposo no estranyaran que acudi al repertori religiós per escriure aquesta crònica, ab lo ferm propòsit de assahonarla—à falta de pebre y vi-nagre—ab uns quants granets de incens y quatre rajolets de vi de canadellas.

Després d' aquest petit preàmbul, y l faig tant petit espressament, perque recordi 'ls nanos que ván al davant de las professors, fassan la senyal de la crèu y vajan llegint:

Ja fà algun temps que l' arbre de la religió dona frufts abundants.

Aquest arbre, à jutjar pels frufts que dona, déu ser un castanyer, perque la veritat es que may hi havia hagut, en lo camp catòlic, tanta abundància de castanyas.

Per celebrar dignament aquesta setmana, serà que l' Pare Llanas y en Llauder se buscan lo *Corpus*. L' un se despenja l' manteu y ab un brillo qu' envejarà l' mateix Frascuelo, arrima uns quants recortes al toro del *laicisme*, representat pel *Correo Catalán*, qual *Correo* per la seva part, deixa endarrera als Veraguas legitims, embestint al Pare escolapio, com si en lloc de sacerdot fós un cipayo.

La religió no serà tant austera com diuhen: à lo menos l' espectacle es divertit, y el *Correo Catalán* y l' *Brusi*, corren aquests dies de mà en mà qu' es una benedicció de Déu.

Davant de aquests exemples, diguin qu' hem de fer los xanguets, los *peixet-minuti* del catolicisme?

Ocupá l' tendido, cridar o aplaudir segons los cassos, y en últim extrem tirar à la plassa 'ls ventalls y quan ja no n quedin, tirarhi també las sabatas de simolsa. «O semos o no semos?»

Quan los pastors se barallan, las ovelles còtan.

Vels' hi aquí perquè fins en lo remat de la Reparadora hi ha hagut també las seves coses. Avants tots eran caps de un mateix corral: avuy no sols forman dues manadas distintas, sinó enemigas.

Are tenim la *Reparadora* y 'ls *Miquels*; los xatos vells y 'ls xatos nous; la antigua de la Merced y la nueva de la Merced; el Fomento de la Producción nacional y el Fomento de la Producción española... Ells no havian de ser menys que 'ls altres.

Uns y altres ván desplegar las lòrsas respectivas dijous de la setmana passada, en la professió de *Corpus*. Los mateixos tipus ab diferents insignias.

Los *Miquels* per fer enfadar als de la *Reparadora*, ván pendre l' nom que teuen; esperant que la *Repara-*

dora caurà algún dia als seus pés, fent la trista figura del pobre dimoni que 's recargola sota las plantas del arcàngel. En cambi 'ls *Reparadors* s' han aprofitat del nom de *Miquels* que portan los seus rivals per treure'l's un motiu à primera vista carinyós, pero en lo fondo molt empírador. Dels *Miquels* ne diuhen los *Miquelets*, y ja poden contar que aquests al sentirse motejar aixís perdren l' orellus.

Miquelets, ellis que sempre han portat boyna. No 'ls ho perdonaran ni en aquesta vida ni en l' altra.

Y porque's convenia de que la guerra arriba, à inflamar fins lo cor angelical de las donas, llegeixin un parell de párrafos que copio textualment de una carta de Girona publicada en lo número 35 del periódich catòlic *Lo Cri de la Patria*:

«Dech advertir que las *Hijas del sagrat Cor* son tildadas de simarronas en oposició de las *Hijas de María* que se anomenen *Mestisses*. No que ho sian, sino per relació a son director y vice director que son lo canonge Daniel y Mossen Miquel Buxons.

«Dech advertir que las *Hijas de María* no poden prosperar, encara que tenen tota la protecció dels grossos, al pas que les simarronas cada dia van en augment, encara que sigan sempre contrariadas en sos desigs. Esta divisió entre las seyyoretas de Girona, provingué de los célebres fets de Sevilla. Lo Dr Daniel s' empenya en no voler fer funció de desagravios. Las seyyoretas volguren ferne, y se feua ab grandissim iuiment y aplauso de tota la gent de bà. Allàvors explotá lo fech que temps havia estabat entre cendres. Se repartiren los camps; anantzen lo major número à apuntar son nom à la confraria del *Sagrat Cor*, quedantse lo menor número baix la direcció d' en Daniel. Com en Daniel fou censor o redactor de *La Vellada*, y ell mateix no feya misteri de dirse mestis, velaqui perquè las *Hijas de María* se anomenen *mestisses*. Per manera, que se pot ben dir que lo causant de la divisió y de la eferverxència que hi ha en Girona entre mestisses y simarronas, simarronas y mestisses, fóu y es lo canonge Daniel ab sa terquetat de voler esser director d' una associació qualas associadas no volian. Es grossa la guerra de dicteris que se fan unas ab altres.»

De manera que à horas d' are tot vár enlayre: sotanas y faldillas. Lo gènero humà está revolt. Ja no hi ha sexo que 's conformi ab la tranquilitat y ab la mansuetat: homes, donas y capellans, tots se las pegan. Proposu una reforma à la primera pregunta de la doctrina cristiana:

P.—Per quin si es criat l' home?
R.—Per rompre's la crisma ab los seus semblants.

Per fortuna entre mitj de aquesta serracina que amenaça encendre la guerra-civil à la Cort celestial, succeixen miracles consoladors.

Tal es per exemple l' incendi de la iglesia més venerada de Marsella, lo temple de la Verge de la Bonar-Garde.

Res més senzill que aquest espectacle imponent. Un devot vár dur un ciri à la Mare de Déu; lo ciri vár calar

foch al altar y l' altar vár calar foch à l' iglesia. La imatge que, segons lo *Brusi*, era de metall platejat (di-güemeña plata Ruolz) haventse mitj fós lo pedestal, va caure del altar, tota abonyegada, ennegrida y mitj fosa.

Los ex-votos van cremar com esca y las columnas de marmol, calcinadas pel foch, saltavan à trossos.

Y tot per un ciri. Per una ferradura 's pot perdre una batalla; per un ciri 's pot perdre una venerada imatge.

No hi ha remey, encare que dignin que 'l diable introdueix en las iglesias las seves invencions; encare que digan que l' iglesia accepta 'ls desbarros de la ciutat moderna, es necessari suprimir los ciris de las iglesias e introduirhi la llum elèctrica.

Ab una màquina de déu capellans de forsa s' ilumina una catedral.

Argument per una tragedia.

«Diu un periódich de Galicia (consti que ho traduceixo: are no s' creguin que ho inventi) diu un periódich de Galicia que en un convent de monjas de una vila de aquella comarca, ha mort envenenada una religiosa à conseqüència de haver pres una beguda, que varen propinarli las seves companyas, al objecte de ocultar los resultats de uns amors que la tal religiosa havia tingut ab un músich qu' entrava en lo convent.»

La tragedia pot dividir-se en cinch actes:

Acte primer: Presentació de tipos en lo refetó. La monja, (la dama) menjà calamars (es dia de dejuni y no 's pot menjar carn). Al final del acte vén ab los ulls del desitj la imatge de un músich.

Acte segon: Amors à través de la reixa del locutori.

Acte tercer: Sonatas.

Acte quart: La monja s' envenena.

Acte quint: Los funerals de la monja, ab acompañament de orquestra. Lo músich (lo galant) toca un solo de fagot.

Lo dijous, dia de *Corpus*, lo diari de 'n *Brusi* publicava la següent gacetilla:

«A expensas de una devota persona, todos los días de la presente octava de *Corpus* se cantará en la Santa Iglesia Catedral la misa mayor á dos coros.»

Lo dia que sigui rich—faig una prometensa y la cumpliré—també jo faré cantar una missa á dos coros. Un coro de mestisses y un altre de simarrons.

Aquell dia si que à la Catedral s' hi podrán llogar cadiras.

P. DEL O.

A CASA D' ELLA

Arriba: agafó la cadira mitjana, m'asento cama aquí cama allà, descansant los colzors sobre 'l respaldo, y ab las camas estiradas com si fos a casa 'l sogre, comensé aquela plàctica que es 'l nostre pa de cada dia.

I.

—Hola àngel!

—Bufadó!

—Miracle! Ja volia dir jo que 't trovés de bon humor, sent aixis que sempre estàs del mateix modo. Pa-ciencial Lo mal es que may me toca 'l turno. Mira noya, si tu sabias lo que m' encostipan aquests ayres desdenyosos, ben segur que no dirias «mal profit te fassin» si no que mes me val callar, perque à tu tot te son paraulas ab qua...

... Si, pots bén riurer com las cosas van tan bè. |Mal viatjet! Si no que un hom es tan bonifaci y carregat de bonas intencions y ab cedula de carinyo, que 'l dia que un no està de filis y no porta 'ls papers ben arreglats ja tracteu de donarli 'l pasa-porcie. |Això es un matament! |Ah donas, donas! Quant apendréu d' estimar als homes?...

... |Bo! ja hi som? Veyam, are digam (per qué ploras? No se 't pot dir res a tu; ja sabia que 'ts una mica metancòlica; pero no' m' creya que arribessis à papera...)

... Si, jo si; sempre seré 'l mateix sino cambio; per això tú 'n fas lo bon Jesus perque veus que totas te van que ni pintades. Jo no sé que 't costaria, quan arribo, de posar la cara riallera; es diferent que 't costés molt y que no tinguessis tots 'ls ets y uts; pero quan se tenen uns cabells sedosos que reliscan de un front de néu y enquadran unas galtones rosadas, deixantse caure suauament per sobre las espallasses; quan se tenen uns ulls de cel, brillants com una llàntia de escaleta, y que no etzajero dihen que si m' hi empenyo fins poden servir per cassar cargols; quan se tenen uns llavis de coral que al obrirse deixan entreveure un enfilay de perlas; quan se te un coll blanch com la espuma del sabó; y un cos de palmera com lo tèu, y altres perfeccions que s' endavinan... Tenint tot això, veyam gqué mès vols?...

... |Es clar dona que te 'n has de riure. Com que 't val mès, gVeus? aixòs m' agradas; ribent, la cara se 't posa com un pom de flors, y a mi al contemplarte riallera, 'l cor 'm va mes depressa que 'l tranvia de Sant Andreu.

II.

Vaja digas, |No ets ditxosa quant jo m' estich al tèu costat pintant la cigonya, estrenyent tas mans contra las mèvas, y confonentse l' ale de nostras bocas?

|No ets ditxosa al veure un cel més blau que un transparent, al sentir la remor que fa aquesta aigua, de resultas de tenir una aixeta oberta; al escoltar los melodiçosos cants dels auells d' aquestas gabias; al ensumar las flaires que s' deprenen de las flors del tèu balcó mogudas per la brisa; al percibir los grinyols que fa la curriola del pou semblants à aquesta orga que te toca? Digas, nena, |no ets felissa?

|No es veritat que ja 'm perdonas allò de la Pepa y de la Tuyas, y que no 'm renyarás mai mès, y que no 'm farás mala cara, ni 'm dirás mai més gandul, ni talós, ni enredón, ni embusteró, ni tronera, ni don Juan Tenorio, ni altres noms que tu ja sabs que 'ls aborreixo? |No es veritat?

Si: ja sé que sí, y si bè es cert que no 'm contestas y abaijas lo cap fent veure que 't ruboris de escoltar las mèvas explicaderas, en cambi tampoch no 'm negarás que 't deixo convensuda. |Veritat tita?

III

Jo soch aixis; y si bè es cert que 'l meu caracter es festiu per las nenas; y que tinc la debilitat de al devant tèu tirarne à 'n' aquesta y à 'n' aquella, no ignoras que 'l verdader afecte 's dirigeix à tu y qu' es tèu, tot lo que puguis demanar de mi...

... Pist, no cridis, que si Cupido sent que 'm tiras aquests fàstichs entre cap y coll, es capás de pendret lo terreno que fins aquí havias guanyat...

... |Tuno, lleitj y dolent! |De quina carta te 'n' has anat? Això es una cartilla; si 'l veynat s' adona que 't fas ab personas de tant mala partitura es capás de llogar pis à un altre puesto.

IV.

|Quinas mans mès finas! |Y quina virtut! Sembla que las hajas desenfornadas del manguito...

... |Véus dona, com aquest anell se 't posa com à cal sogre? No ho dich jo?

Acòstat una mica més. |M' estimas?

No 'm contestas? |Ingrata!...

... Oh no riguis no riguis que això son cosas serias.

... Ves. |Cóm 't' ho pendrias tú si estessis cega per mi y vejessis que jo 'm prenia totas las cosas ab aquesta il·loma, veyam?...

... |Quin modo de pagar los sacrificis que he fet per tú rondant las nits de pluja, per sota 'ls degotalls del tèu balco, amparant las fúries d' aquell taro que brunzia com dimonis emportantsenme'n lo barret dissimuladament, com si 'l volgues per fer volar coloms!

Qué n' hi caragolat de cigarillos à la escaleta de aquí al davant, contemplant lo perfil de ta cara, estampat en las cortinetas per la claror del quinquel. Y desde que tinc puerto libre à casa téva, quàntas y quàntas vegadas m' he deixat la petaca, no mès que per tenir excusa de tornar!

Aném, que encare que 't coronin los setze anys no' has de mostrar tan joganera ab los mèus sufriments. |Sort que no ho fas ab malicia!

Boig, enamorat de tú per las gracies personals, disposit a cantar el «Rendido á tus piés ingrata» que es la pura verdad me declaro vasall, patje y tots los noms que tú creguis que son més adequats.

Considera que avuy hi som y demà també, y que passat lo temps que tinc de veda de dos cors ne formarem un, apagant lo foix que 'ns sucarrima tot l' empotissat del pit, y mentres lo vent se 'n portará las cendras, ton pare extenen los brassos per coronar la gloria de tan bè de Deu dira «Yo os doy la bendición» (que es com acaban tots los dramas) nosaltres nos estrenyarem per llassos d' escurraguda y aixis cubrintnos de petons tindrém la felicitat buscada, que ab tanta ansia 'ns fa esperar.

|A Déu, reyna!

V.

—Ja es fora; sempre 'l mateix despido (soch reyna)...

|Ah! Que soch tonta. Embaladida escoltant las sevas explicacions de sucre havia agafat una son dolsa, y estava tant extasiada, que hasta m' ha semblat veure 'ls aparadors de ca 'n Llibre.

ARNAU.

UN COP D' ULL ALS TEATROS.

Preparémnos à inaugurar un altre teatro. Radica en la Plassa de Catalunya, cantonada al carrer de Vergara y de fora presenta magnifics aspectes: per lo que respecta à dintre 'n tinc molt bonas notícies. Basta saber que 'l ha fet construir l' intelligent empressari Sr. Ribas, batejantlo ab lo seu nom mateix, lo qual no ho hauria fet si no hagués tractat de fer un teatro *comme il faut*. Lo Sr. Ribas, pare y padri del nou teatro, l' inaugura demà dissapte, ab la companyia cómica de 'n Zamacois que fa parir de riure. Avis à las personas que no gastan bon humor.

La companyia d' òpera del Retiro está à punt de acabar, per cedir l' escena al rey dels actors dramàtics, l' eminent Rossi. Després tindrém en aquell teatre opereta italiana, ab *Donna Juanita* y altres produccions no conegudas. Avants de despedir-se la simpàtica Russell v'ha obtenir un gran triunfo ab la *Sonambula*. Lo nou tenor Lluriá diu ab expressió, però té una veu molt petita. Si 'l hi sà bons tractes, pot ser 'l any que ve serà més gran.

Al *Espanol* han tornat à posar *Fatinitza* qu' es una de las produccions que millor li vá à 'n' aquella companyia.

Al *Tivoli* cada dia estrenan pessas, per preparar la presentació del ball *Lohókeli*.

A *Novedats* res de nou, sino que la gent hi assisteix, sent un dels teatros més favorescuts del Passeig de Gracia, lo qual tampoch es res de nou. Van passant, 'l una darrera del altra, las obras ja representadas en lo *Principal*, intercalants hi pessas com *Mi secretario y yo*, una de las produccions més garbosas de Bretón de los Herreros, y gatadas com *Los Chichones*, en las quals en Rossell y en Romea hi fan de las sevas.

Diumenge al Teatro Líric se donarà un gran concert à benefici del *Assilo Naval*.

L' empresa que havia de posar óperas en aquell teatre, v'ha pègar avants de començar la temporada. Alguns artistas, sobre tot del coro, v'han quedat sense recursos per tornar-se 'n à casa sèva.

De manera, que si no han cantat s' han fet un tip de trinar.

N. N. N.

TIPOS Y TOPOS

Això se titula l' última producció del festiu *C. Gumà*, nostre estimat colaborador (1).

L' obreta es una galeria de retratos, pintats ab xispa y soltura: en los seus tocs brillants y vigorosos hi reconeixerán à molts originals, sense que per això l' au-

(1) Al igual que 'ls anteriors se ven à dos rals en la Llibreria espanyola de Lopez.

tor s' haja proposat pintar à ningú en particular. Ab rasgos, cassats al vol, ha compost als seus personatges que son:

Lo Conquistador, La Mamá, Lo Predestinat, La Gacetillera, L' Aixerit, Lo Rich-Pobre, La Donya, L' Enamorat y La Sirena.

Perque 's fassin carrech de 'ls tipos y topes del popular escriptor, aquí 'n tenen un, pres alatzar:

LO PREDESTINAT

Lo marit que—per rahons que sols las sab lo dimoni—desiji que 'l matrimoni tingui ramificacions, no té més que apicà 'l quènto que ara à continuació vé y sé 'l mateix que va sé lo topo que aquí se presenta.

Don Pasqual es un fulano crédulet hasta lo infinit, tant en extrém poch pulit com en excés campetzano. Hi ha sers que per més que fessin no podrian sé escu lors, altres may foran pintors per més que s' escarrassassin; altres, que en tot son molt liestos, no tenen prou facultats per poguer fer de casats: don Pasqual es un d' aquests.

Solter, remenant facturas y ab lo negociet que té, hauria viscut molt bè, sense núvol ni amargures; pero al penitre 'ls administracions del ofici de casat, l' infelit s' ha carregat un feix de papers ridiculous.

Pues senyor, entrant de plé en la nostra narració, resulta que 'l bon senyor, no sé com, quan ni perquè, va atrevirse à enamorarse, y luego à renglo seguit un dia, ó millo una nit, tot formalment va casar-se.

Era més que natural que al consumir 'l casament, estudiés atentament lo codic matrimoni, adoptant moda s' honchs, no olvidantse d' afeytarse y procurant espoliar-se tots los seus companys antichs. Donchs no va sé res d' això: don Pasqual va continuat tant senzill, tant casull, tant campetzano y tant bo; olvidant la misteriosa política ab que un marit s' eleva ó 's fa petit als ulls de la seva esposa.

Al anà à casa al mitjà dia, ó bè al vespre, quan entrava, lo primer que preguntava era si 'l o la bullia; y després de quatre mots parlant de baixas y d' altas, s' arrebussava les caissas y s' posava 'ls sabatots. Quan anaven al cafè ell jugava al domino mentrells ella en un recó s' aburia no fent ré.

Al teatre era inevitable que 'l home badés la boca, que no ribent com un tanca plorant com un pobre diable. Fuya ferse salsas d' altres menjars punxaguts; era un torrent d' estornuts y una mina de badals.

Cada cinch minuts fumava, teria molt mala jeya, y, si despert sempre reya, adormit sempre roncava.

Pels demés, may i hi va ocorrer tancar la porta à ningú: lo seu pis à bon segu feya la vergonya à Andorra.

Al i hi entravan cosins, soltres de vinticinch anys, allí hi entravau companys, coneugs y hasta vehins; y don Pasqual, quan los veia fent bromas ab la seva esposa, tant tranquil com si tal cosa, —Distrayéumela bè,—deya.

Han passat... exactament no ho sé quans anys han passat: no mes sé qu' ell ha alcansat lo premi del casament. La seyora està molt guapa y ab un humor delicios, lo matrimoni es ditxós y 'l nostre topo ja es papa. Lo cel l' hi ha dat un parell de nens com dos serafins, tant semblants als seus cosins com diferents en tot d' ell.

ESQUELLOTS.

Hi há á Mataró una escola nocturna dirigida per un pastor protestant

—Volen creure que l' empresa del gas de aquella ciutat, segons diu un periódich, s' ha negat á proporcionar llum á la citada escola, alegant que en ella s' hi propaguen doctrinas contrarias al catolicisme?

Ves que tè que veure i catolicisme ab lo gas.

Vaja, que 'm perdoni: encara que destinada á propagar las llums, la empresa del gas de Mataró demostra ser molt oscurantista.

Temps endarrera, molt avants que 'l Papa, 'l director del Brusi vá publicar una serie d' articles contra la masoneria.

Y després vá reunirlos en un folleto que vá imprimirse l' any passat á Vilanova.

Y no se 'n vá vendre cap.

Quan vels' hi aquí que 'l Papa publica la seva encíclica contra 'ls masons, don Joan desempolsa 'l seu folleto y l' anuncia com una cosa nova, tant nova y flamant que, segons diu l' anunci, en ell «se hallan refutados todos los cargos que los masones dirigen á la última encíclica de Su Santidad».

L' Encíclica es del any 84. De manera que 'ls càrrecs dels masons contra l' Encíclica han de ser també del any 84.

Donchs lo folleto que 'ls refuta es de l' any 83.

Y are duptin vostés de que hi ha profetas.

Profetas que per dos ralets fan tots los papers del auca.

Jo 'm creya que 'ls regidors ab la banda farien la gran patxoca, pero jo desilusió! feyan un paper molt trist.

La banda no l' o-tentavan com era d' esperar, sino que la duyan mitj amagada dessota del frach.

No se 'n veyan sino quatre travessos de dit.

Y de borlas ni una mica. No 's notava sino 'l bulto d' ellas en los faldons de la casaca.

Las borlas servint de polissón! Quina borla!

La professó de Corpus no pot dirse que sigües una, sino dugas ab alguns gllops. Una interrupció de tres quarts d' hora las separava.

¡Com degeneran las honradas massas!

Un cabecilla deya:—Estém perduts: ja no saben anar de dos á fondo.

Al passar la professó de la Mercé per la Plassa del Duch de Medinaceli, algu vá tirar unas quantas pessas de dos entremitj dels escolans.

¡Y amigo, allá haurian vist l' aranya-estira-cabells!

¡Oh poder de las pessas de dos!

Los escolans de la Mercé que se las disputavan ab tanta furia, ja poden tirar per capellans. Tenen l' insint del pis riuch.

A Sant Jaume estrenaren una custodia.

Pero durant la professó 's balandrejava de tal manera, que per evitar que 's trenqués y rodolés per terra, el rector vá manar que la destornilles-sin.

Ja ho veuen: hi ha hagut professors de totas menes.

Fins n' hi ha hagut ab la custodia destornillada.

La Direcció general de Beneficencia prohibeix que se celebren en las iglesias, exequias á cos present, per considerarlas nocivas á la salut pública.

Tot sovint surt questa prohibicíó; pero 'l clero malheita lo cas què 'n fà.

Ja pots xiular, si 'l clero no vol creure.

—Prohibir los oficis á cos present! me deya aquest dia un beneficiat que pésa al menos dotze arrobas. No caldria, sinó... Y are no 's cregui que ho fem per l' interès... no, de cap manera... Ho fem per l' higiene del ànima que en aquest punt està contraposada ab la del cos... Que introduhint un cadáver á l' iglesia poden contaminarse mitja dotzena de feligresos, y que quan arriba 'l cas, cada un d' aquests pot contaminarne mitja dotzena mes... ¡Y qué?... Lo cel es prou ample... que l' hi sembla?

—Si, l' hi vaig respondre: lo cel es ample; pero no ho es tant com las butxacas del clero.

Un pres polítich vá enviar aquest dia una carta á El Diluvio, queixantse de que en la presó 's haguen fet retratar á la fosa, per formar part de la galeria de criminals.

Aixó de retratar á un home á la fosa, que 'm dispenso 'l pres polítich: no ho puch creure.

Contra l' abús de retratar, hi ha 'l recurs de bellugarse ó fer ganyotas.

Tres concejals esquerrans forman part del Ajuntament y tots tres ván assistir á la professó de Corpus.

Y al veure que tots tres aguantavan l' hatxa ab la mà dreta, deya un socio del cassino del Carrer Nou:

—Ay, ay, ay... ¡ja s' han girat?

Los gegants de la ciutat ván anar á pendre 'ls ayres purs de Sarrià, sent trasladats á aquell poble ab lo ferrocarril.

Tot progressa... fins los gegants.

Ja ho saben las empresas. Aixis com en los trens hi ha perreras, será necessari que també hi posin geganteras.

Lo govern de Alemania tracta de posar un impost sobre las negociaciones de bolsa.

Aquí podrian fer lo mateix, y potser curarian á molts de la maria d' enriquirse fent jugadas.

La bolsa es un joch y 'l govern podria ser lo banquer.

«De Enero á Enero el dinero es del banquier.»

Escoltin que aquella es bona.

Hi ha á Madrid un metje homeòpata que vá medicar á la Duquesa viuda de Medinaceli, reclamantli despresa de havèr-la curada... res... una friolera... no més que 25.000 duros.

La duquesa ván negarse á pagarlos y 'l metje vá acudir als tribunals.

Si jo hagués de fallar la causa, ab un parell de considerandos ne tindria prou.

«Considerant que demanar una partida de 25,000 duros per visitar á una persona, equival á una sangria.

»Considerant que las sangrias no forman part del sistema homeopatich...»

»Declaro á la Duquesa viuda de Medinaceli absolta de la demanda; y en lo sucesiu abstingas lo metje homeòpata de acudir á las sangrias.»

L' Ajuntament ha restaurat l' esfera y 'l march del rellotje de Cala Ciutat.

¡Y encare dirán que D. Albert es un peresós!

Ell podrá no arreglar los carrers; pero 'l rellotje... Vaya! Es precis que sapiguém l' hora de anar á pagar la contribució.

Hem rebut un exemplar del monòlech en un acte y en vers *Mal casat*, original del nostre collaborador Lluís Millà.

La obra ván ser estrenada ab gran aplauso en lo Teatro Cloris de la veïna vila de Gracia, 'l nou de Desembre del any passat.

Examen de Historia natural:

Lo catedràtic:—Sabria designarme 'l nom de un mamífero sense dents?

Lo deixable (després de barrinar una estona):—La mèva avia.

Máxima:

«Per comprender una cosa ó una intenció un sabi ab una mirada, ab una senyal ne té prou; pero un imbécil, lo que menos necessita una puntada de peu.»

TRENCA-CAPS.

XARADAS.

I.

Hu-dos-tres es lo mateix que *prima-terça-segona*; com *hu-dos* y *prima-tres*, tot es la mateixa cosa.

Dos-terça vol d' igualment *terça-dos* y *tres-tercerà*; y *dos-doblada*, també diu igual que *dugas terça*.

Si la solució no tens, en l' exèrcit pots buscarla, y veurás, en pochs moments, qu' es prenda bastant usada.

DEUBET DE REUS.

II

Lo tot una planta, tens dos, en un joch, sens *hu*, mitològich y sens *tres* un ós.

LLORENS SOLÀ.

ANAGRAMA.

Un tot que tè molta tot tractá á la Sió d' enganyar,

y pèl seu desitj lograr fins l' hi vā oferí una tot.

PEPET SIMPÀTICH.

CONVERSA.

—Ay Vila! De cansat qu' estich apena puch caminar...

—Carám, i y about has anal?

—Búscalo que ja t' ho he dit.

UN BARCELONETI.

TRENCA-CLOSCAS.

ADELA CANTA DE NORMA.

Ab aquestas lletras degudament combinadas formar lo titol de una comèdia castellana.

NAS DE PUNTA INGLESA.

ROMBO.

Primera ratlla horizontal y vertical: consonant.—Segona: en lo camp.—Tercera: per estudiar la geografia.—Quarta: Nom d' home.—Quinta: Poble de Catalunya.—Sexta: Nom propi.—Séptima: fibra que s' teixeix.—Octava: Riu de Catalunya.—Novena: Consonant.

CIUTADA PIRANDÓ.

LOGOGRIFO NUMERIC.

1 2 3 4 5 6 7 8 9.	—Nom d' home.
1 2 6 6 9 3 4 2.	—Isla del Mediterráneo.
1 2 3 7 2 8 9.	—Nom d' home.
1 2 8 5 6 2.	—Nom de dona.
1 2 3 7 2.	—Nom de dona.
1 7 4 9.	—Una bestia.
1 5 6.	—Menjar dols.
1 2.	—Part de la persona.
1.	—Letra.

MARTÍ ROCA V. R.

GEROGLIFICH.

XP
AAIA
tifus
AG
A

UN BISMARCK.

SOPUCCIONS

A LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO.

1. XARADA 1.ª.—*Pla-ta-for-ma*.
2. ID. 2.^a.—*No-ta-ri*.
3. MUDANSA.—*Missa-Mossa-Massa*.
4. ACENTIGRAFO.—*Anisia-Ansia-Ansià*.
5. QUINT DE PVRALAS.—*R O S A S*
O L I V A
S I M I L
A V I L A
S A L A T
6. TRENCA-CAPS.—*Lo Contramestre*.
7. LOGOGRIFO-NUMERIC.—*Manlleu*.
8. GEROGLIFICH.—*Pel Juny la fals al puny*.

TIPOS Y TOPOS

COLECCIÓ DE RETRATS Á LA PLOMA

PER

C. GUINA

Un elegantissim tomet de 32 planas en quart, impres ab molt esmero sobre paper superior.

Preu DOS rals.

Se vén en la llibreria de Lopez, Rambla del mitj, 20, y demés principals llibrerías y kioscos.

Barcelona: Imp. de Lluís Tasso, Arch del Teatre, 21 y 23.

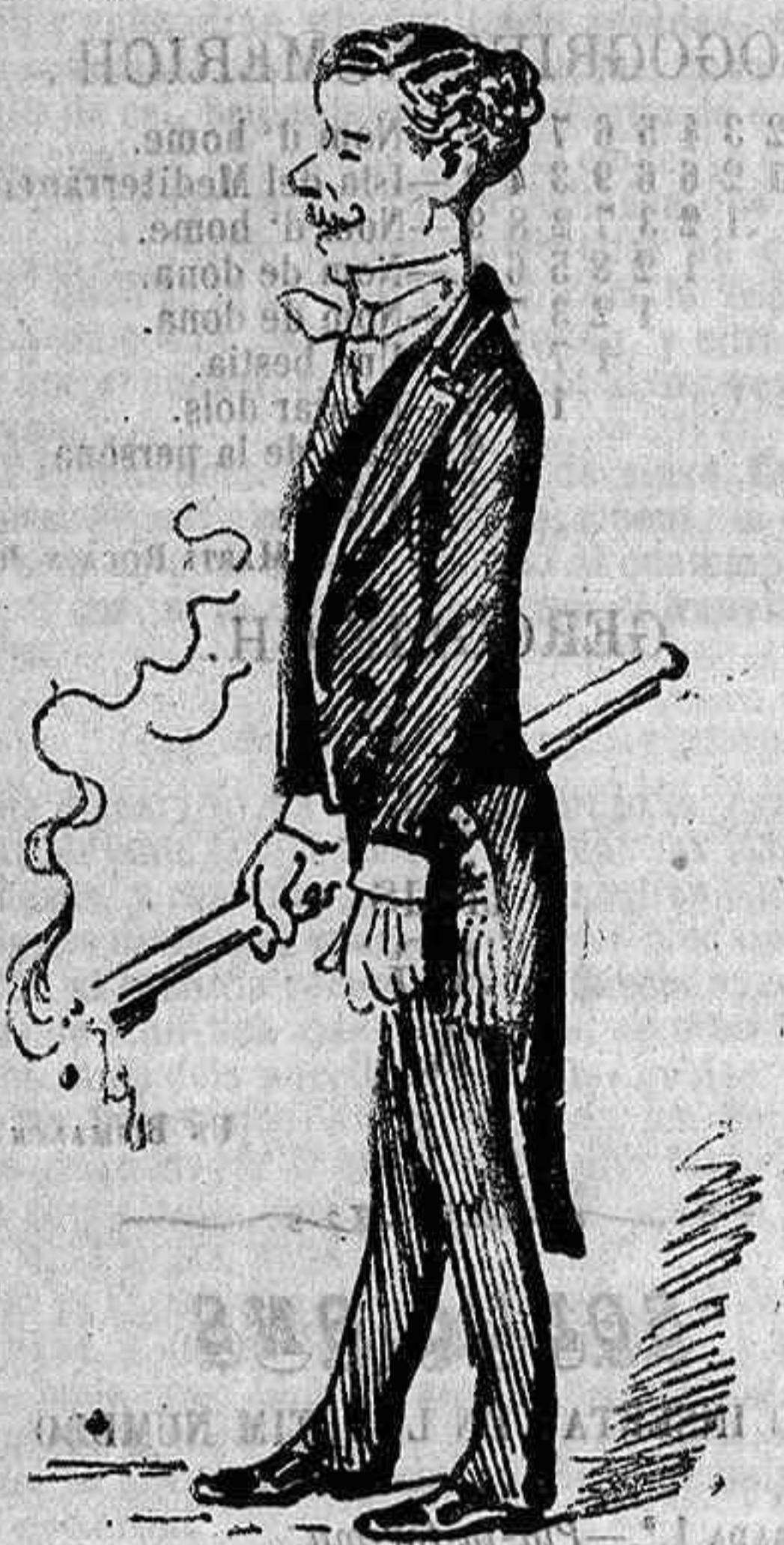
A RECORTS Y MEMORIAS.

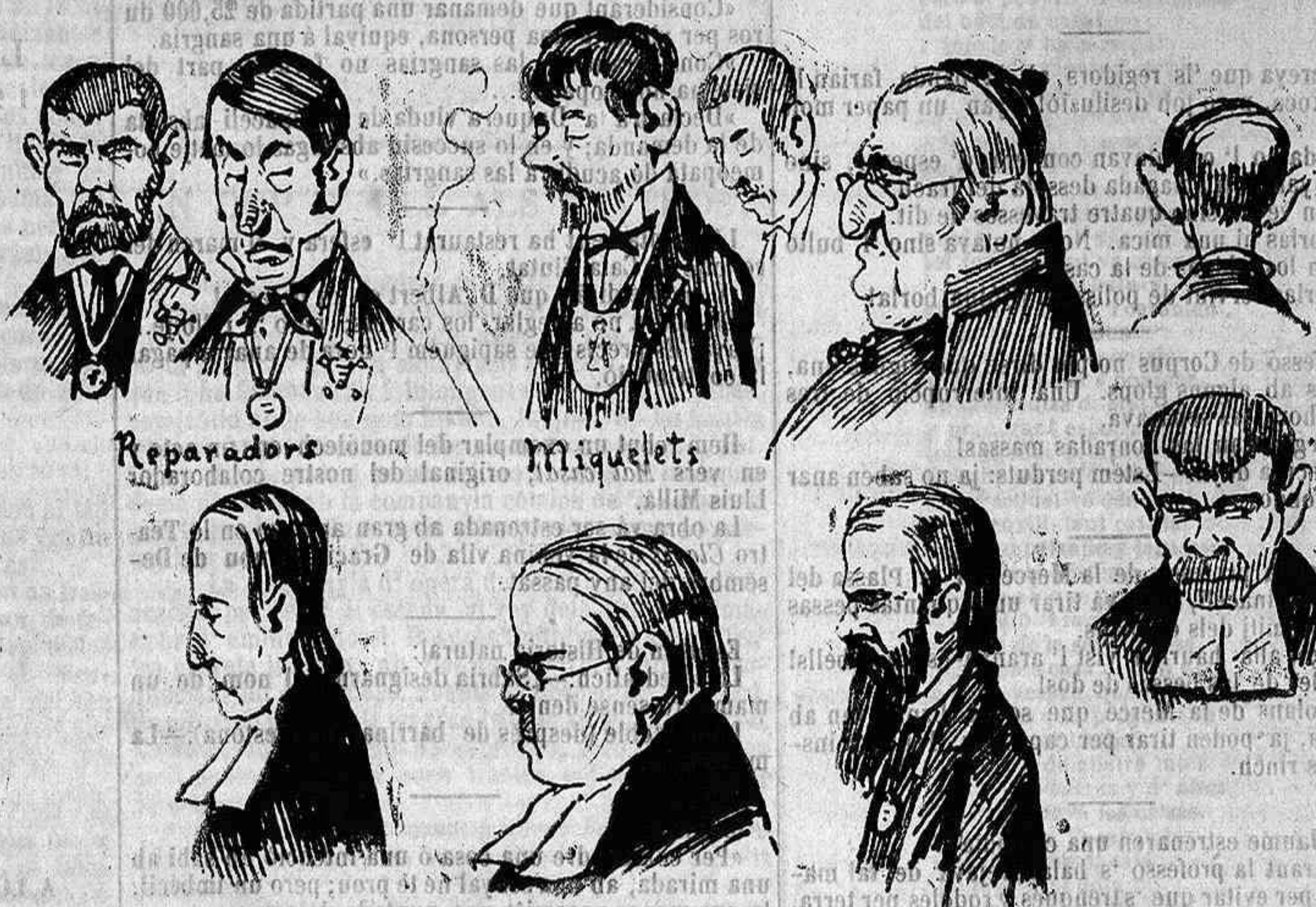
Un abonat desde l' any 20.

Deveció á l' aranya-estira-cabellès.

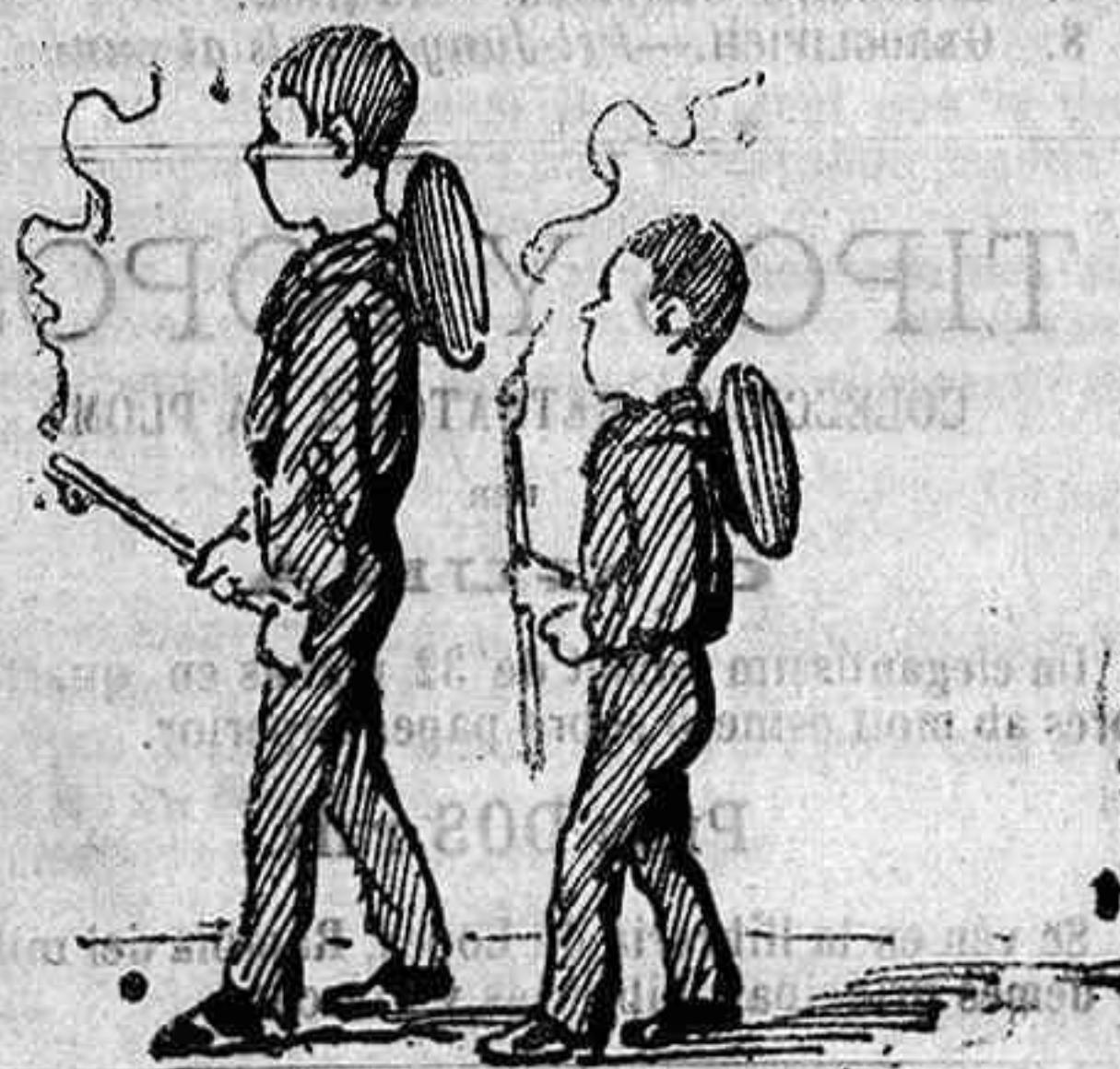
Un de la colla de la banda amagada.

Reparadors

Miquelets

Tipos y topes católicos.

Los noys del Centro profesional.

Innovacions — Aquest any lo Pelut y la Fardassa ván anar á brenar á Pedralbes.